

[Vanggaard.]

Jeg synes heller ikke, der er noget at sige til, at Fortsættelsen af Indskrivningsgebyret for Rejsegods overgaar til Ministeren, navnlig naar den Bemærkning knyttes til, som den højtærede Minister fremsatte ved Forelæggelsen, og som findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det ikke er Meningen for Tiden at forhøje Gebyret, men at det særlig er med Hensyn paa Lyntogene, Bestemmelsen ønskes. Naar de indføres, vil det være ønskeligt at begrænse Mængden af indskrevet Rejsegods; man tænker vel der særlig paa at undgaa Forsinkelser af Togene.

Jeg kan godt gaa med til, at Ministeren faar denne Bemyndigelse.

Dette regner jeg for at være de to vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget. I Lovens § 60 ønsker den højtærede Trafikminister den Ændring, hvorved den Bemyndigelse, han allerede har ifølge Lovens § 61 for Godsbefordringens Vedkommende, udvides til ogsaa at gælde for Personbefordring, nemlig at fastsætte Undtagelsestaxer. Jeg formoder — og det kan den højtærede Minister maaske bekræfte under Forhandlingens Forløb —, at der her nærmest tænkes paa Fælles- og Foreningsrejser. Der gives vistnok allerede i Praxis ligesom paa Privatbanerne, naar der er Tale om Fælles- og Foreningsrejser, Rabat ved Henvendelse, ud over det, som egentlig er tilladt i den nuværende Takstlov, og en Lovfæstelse af dette Forhold er derfor nødvendig.

Man kan sige, at det er uheldigt — ikke mindst for Godsbefordringens Vedkommende —, at vi er kommet ind paa en saadan Handlen om Nedsættelse af Takster. Det kan næppe betegnes som nogen demokratisk Ordning; men det er nu indført af den nuværende Regering, og det er vel nødvendigt. Efter at vi har faaet Bilkonkurrencen, maa Statsbanerne have denne Bevægelighed i sit Takstsystem, som tidligere ikke var nødvendig, og som man i det hele taget ogsaa principielt maa anse for lidet ønskelig.

Saa er der forskellige andre mindre Ting; der er f. Eks. Forpligtelsen til, at De danske Statsbaners Driftsberetning — ja, jeg siger nu De danske Statsbaner; jeg hørte ganske vist det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) sige „D. S. B.“, hvorved jeg formoder, at han mente De danske Statsbaner. Tidligere brugte man kun Forbogstaver paa Navne, man ikke saadan følte særlig Trang til at udtale helt ud, men nu er det efterhaanden blevet Mode.

Vi har J. A. K. og L. S., og nu hører jeg, at vi ogsaa har D. S. B. Jeg vil advare mod, at denne sidste Betegnelse kommer til at afløse Betegnelsen De danske Statsbaner; jeg beder undskyldte dette lille Sidespring.

Den højtærede Minister søger Bemyndigelse til i Statsbanernes Driftsberetning at undlade at optage alle Takstændringer, da Optagelsen deraf vilde gøre de paa-gældende Afsnit af Driftsberetningen meget omfangsrige og uoverskuelige. Da de i den nuværende Driftsberetning kun optager en Kvartside og i den forrige en Trediedel Side, kan jeg ikke indse, at Omfanget er særlig stort, men man har maaske allerede foruddiskonteret det, man søger Bemyndigelse til. Den højtærede Minister nikker. Jeg formoder, det har været Tilfældet, og det kan jeg naturligvis kun give min Tilslutning.

Jeg finder det praktisk at ændre Betegnelsen Frimærkepakker til Banepakker, da man derved undgaar Forveksling med Postvæsenet, der ogsaa bruger Betegnelsen Frimærkepakker. Jeg synes heller ikke, der er noget at sige til, at der for voluminøst Gods, der sendes som Banepakke, kan opkræves et mindre Fragttillæg. Det har man for andet Gods' Vedkommende og for Postpakkers, saa det synes jeg ogsaa er et Fremskridt. Heller ikke har jeg noget at indvende mod, at man søger Bemyndigelse til at finde en anden Form for Bekendtgørelse af Køreplaner end ved Opslag. Paa Privatbanerne bruger man i stor Udstrækning ved de smaa Stationer at fremlægge Rejselisten i Stedet for at have alle disse Opslag, som ogsaa efterhaanden har faaet et mægtigt Omfang, og som i og for sig er vanskeligere at finde sig til Rette i end et Rejsehæfte.

Endelig er det naturligvis nødvendigt at foretage den i Lovforslagets § 1 under Nr. 7 foreslaaede Ændring i Statsbanetakstlovens § 60, hvorved der træffes Bestemmelser om visse Takstændringer for Befordring i gennemgaaende Vogne til Udlandet, hvor man stadig har de tre Vognklasser og beholder dem.

Jeg vil benytte Lejligheden til at sige, at jeg hilser med Interesse og Tilfredshed det, som er gennemført med Hensyn til at have to Vognklasser i Stedet for tre. Det er jo praktisk talt allerede gennemført, idet vi kun har 1ste Klasse paa Gedserruten; det, der gennemføres nu, er kun en Stadfæstelse — en heldig Stadfæstelse — af dette. Herefter faar vi altsaa en „Fællesklasse“, idet Udtrykket „3die Klasse“ i Tidens Løb